

Resolució 455/2022, de 3 de juny**Número d'expedient de la Reclamació:** 325/2022**Administració reclamada:** Ajuntament de Tarragona**Informació reclamada:** Nombre d'habitants a les àrees bàsiques de salut.**Sentit de la resolució:** Estimació

Resum: Si l'Ajuntament fa una gestió informàtica i manté actualitzat padró d'habitants, i fa i rep al menys mensualment variacions de dades padronals, sembla lògic suposar que en qualsevol moment hauria d'estar amb disposició de conèixer quina és la població empadronada. Certament, si allò que es pretén és conèixer la població oficial del municipi o una certificació formal sobre aquesta qüestió, segurament caldrà remetre's a la darrera revisió anual formal del padró, que és la que s'ha aprovat amb els requisits establerts normativament per garantir-ne precisament el seu caràcter oficial. Però no és això el que demana la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació, que només vol informació sobre el nombre d'habitants de Tarragona, estructurat per districtes i seccions de cada àrea bàsica de salut. La informació sobre el nombre d'habitants que el padró té enregistrats una determinada data no necessàriament és la població oficial del municipi resultant d'una revisió anual del padró, sinó que pot ser simplement el nombre d'habitants que resulti de les dades enregistrades vigents en un determinat moment, amb independència que calgui resoldre alguna variació problemàtica, i fent constar clarament que la informació en qüestió no és l'oficial del municipi, sinó la que resulta de la gestió informàtica de les dades padronals.

Paraules clau: Ajuntaments. Manca de col·laboració de l'Administració. Padró municipal d'habitants. Farmàcies.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 4 d'abril de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 325/2022, presentada contra l'Ajuntament de Tarragona, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 18 de març de 2022 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud a l'Ajuntament de Tarragona: "que m'informen del nombre d'habitants que a data 18.3.2022 hi ha al municipi de Tarragona en les diferents districtes i seccions que formen part de les àrees bàsiques de salut del municipi de Tarragona i en concret a l'ABS 1 Tarragona, ABS 2 Tarragona, ABS 3 Tarragona, ABS 4 Tarragona, ABS 5 Tarragona, ABS 6 Tarragona, ABS 7 Tarragona, segons els dades del padró continuo del municipi de Tarragona. (...) El motiu es que estic analitzant els habitants de

l'àrea bàsica de salut seguint la Llei 31/1991, de 13 de desembre, d'Ordenació Farmacèutica de Catalunya”.

3. El 4 d'abril de 2022 l'Ajuntament dona la següent resposta a la persona reclamant: “Rebuda la vostra sol·licitud de data 18 de març de 2022 amb número de registre 12312, en la que demana un certificat de les Àrees Bàsiques de Salut del municipi de Tarragona a data 18 de març de 2022 segons les dades del Padró continu de Tarragona. Us comunico que la darrera revisió padronal aprovada per l'Institut Nacional d'Estadística del Padró continu és la referida al dia 1 de gener de 2021. Publicada al BOE amb data 23-12-2021. Tal i com estableix el Reglament de Població i Demarcació Territorial del Ens locals, “els Ajuntaments aprovaran la revisió dels seus padrons municipals amb referència a 1 de gener de cada any, formalitzant les actuacions dutes a terme durant l'exercici anterior i que el resultat numèric de la revisió anual serà el remès a l'Institut Nacional d'Estadística” Per tant, se li podrien facilitar les dades de la xifra de població a 1 de gener de 2021”.
4. La Reclamació presentada el 4 d'abril de 2022 posa de manifest el següent: “No estic conforme amb l'anterior, conforme seguidament. La Llei 31/1991, de 13 de desembre, d'ordenació farmacèutica de Catalunya, entre d'altres preveu el procediment per autoritzar noves oficines de farmàcia, concretament a través del seu art. 7. Doncs bé, aquest procediment s'inicia, a la pràctica, sempre a instància d'un o més farmacèutics, i s'ha d'aplicar el principi de prioritat temporal en la resolució de les sol·licituds, el que vol dir, a la pràctica, que s'autoritzarà la farmàcia al primer farmacèutic que acrediti que a la data de la presentació de la seva sol·licitud a l'àrea bàsica en qüestió hi ha els habitants mínims requerits, de tal forma que els farmacèutics peticionaris tenen la càrrega de la prova d'acreditar que la xifra d'habitants de l'àrea bàsica de salut interessada a la data que han sol·licitat l'autorització de nova farmàcia és suficient hi ha els habitants suficient per autoritzar una nova farmàcia conforme els criteris de planificació previstos en els apartats c i d de l'art. 6 de la Llei. Aquesta xifra d'habitants a acreditar pels peticionaris, està composta pel resultat de sumar tres “tipus d'habitants”: (i) els habitants de dret o empadronats, (ii) els habitants de segona residència i (iii) els habitants en concepte d'allotjaments turístics, conforme estableix l'art. 6.e de la Llei. Doncs bé, la present reclamació té a veure en la meva sol·licitud a l'Ajuntament de Tarragona per acreditar el número d'habitants de dret a Tarragona, conforme estableix la dita Llei. Convé precisar que inicialment la Llei, en l'art. 6.5 preveia que pel que fa als habitants de dret, s'havien d'acreditar pels peticionaris, “Per al còmput dels habitants, s'ha de tenir en compte, en tots els casos, la població de l'àrea bàsica que consti en l'última revisió del padró municipal vigent al moment de presentar la sol·licitud” És a dir, inicialment els peticionaris havien de computar com a habitants de dret els que resultessin de la darrera revisió padronal vigent en el moment de presentar la sol·licitud, i acreditar aquesta xifra a

l'Administració, el que encaixa amb la resposta que l'Administració m'ha donat: xifra oficial d'habitants resultant de la revisió del padró. Però amb posterioritat a la publicació d'aquesta Llei (al DOGC núm. 1538, de 8.01.1992) es va crear un sistema de gestió continua del Padró Municipal anomenat padró continu per la Llei 4/1996, de 10 de gener i el Real Decret 2612/1996, que va suposar la introducció generalitzada de la tecnologia informàtica en la gestió del padró, i que malgrat la resposta de l'Administració, aquests nou sistema, avui vigent, el padró continu, permet saber, en cada moment, el nombre d'habitants empadronats, si bé les dades no son inamovibles, car a una data determinada, la consulta dels habitants del padró continu pot anar canviant, segons el dia que es consulti, sobretot atès que es consubstancial amb dit sistema que es computin baixes amb posteritat, i s'apliquin de forma retroactiva. Com sigui que el principi de prioritat temporal d'aplicació en la resolució de les sol·licituds, s'adiu molt millor amb l'acreditació dels habitants en el moment de la sol·licitud a través del padró continu, el legislador català mitjançant l'art. 62 de la Llei 21/2001, de 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives, va passar a requerir com a la prova dels habitants de dret el número d'habitants existents en el moment de sol·licitud (s'entén conforme el padró continu) "e) Per al còmput dels habitants, s'ha de tenir en compte, en tots els casos, la població de l'àrea bàsica resultant del nombre d'habitants inscrits en els padrons dels municipis que la integren al moment de presentar la sol·licitud, segons la certificació lliurada pels secretaris dels ajuntaments dels municipis corresponents [...]" L'essencial variabilitat de les dades del padró continu a una data determinada, a la que abans ja hem fet referència, ha estat prevista en la jurisprudència del Tribunal Superior de Justícia (màxim intèrpret de la norma al ser dret autonòmic) en varies sentències, totes amb el mateix sentit. Per exemple, la sentència núm. 961/2017, de 27 de desembre, de la Secció Cinquena de la Sala Contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el recurs 269/2014, en el seu FJ 6, amb cita al FJ 4 de la Sentència de la mateixa Secció Quinta 457/2011, de 22 de juny, dictada en recurs 61/2009 estableix: "SEXTO En último término, alega la recurrente que la certificación expedida el 28 de agosto de 2007, que se tuvo en cuenta para establecer el número de los habitantes empadronados en el municipio de Preixens, es errónea, puesto que no eran 512 sino 507, como resulta de una certificación posterior emitida casi un año después, el 6 de agosto de 2008. "La problemática derivada de las diferencias existentes entre distintas certificaciones referidas a una misma fecha, como consecuencia de las revisiones operadas en el padrón continuo, ha sido examinada en la sentencia de esta Sala y Sección de 22 de junio de 2011, según la cual: "El art. 6.e) de la citada Ley 31/1991 establece: "Per al còmput dels habitants, s'ha de tenir en compte, en tots els casos, la població de l'àrea bàsica resultant del nombre d'habitants inscrits en els padrons dels municipis que la integren al moment de presentar la sol·licitud, segons la certificació lliurada pels secretaris dels ajuntaments dels municipis corresponents (...)" . Pues bien, ésas son las

condiciones que cumple el certificado emitido el 1 de septiembre de 2006, dos días después de la fecha de la solicitud. Es esta la fecha que tiene en cuenta. Por el contrario, el certificado que sirve de base a la resolución impugnada se emite quince meses después de la fecha de la solicitud. (...) El principio de seguridad jurídica aconseja acudir al certificado que tiene en cuenta los datos municipales en el momento de la solicitud. Los datos "revisados", aparte de que pueden aparecer cuando ya los expedientes se han resuelto, como es el caso, dependent de imponderables, como que los Ayuntamientos cumplan con la obligación de comunicar todas las altas que se hayan producido durante el mes anterior en su padrón de habitantes y el tiempo de tramitación empleado para hacer las comprobaciones correspondientes y comunicar las bajas que procedan. Sin perjuicio, por otra parte, de que en el caso de autos las altas en otros municipios (y correspondientes bajas en el padrón de Parets del Vallès), que determinan la disminución de los habitantes censados, podría hipotéticamente haberse dado durante los días 29, 30 y 31 de agosto de 2006, después de presentar su solicitud. Por último, no es ocioso recordar que la redacción original del art. 6.5 de la mencionada Ley 31/1991 establece que "per al còmput dels habitants, s'ha de tenir en compte, en tots els casos, la població de l'àrea bàsica que consti en l'última revisió del padró municipal vigent al moment de presentar la sol·licitud (...)", mientras que en la redacción reformada - aplicable al caso - se ha suprimido la referencia a la revisión, contrayéndose el certificado a verificar el número de habitantes inscritos en el momento de presentarse la solicitud. En consecuencia, en aplicación de este mismo criterio, debe concluirse que procede resolver la discrepancia existente entre los certificados emitidos el 28 de agosto de 2007 y el 6 de agosto de 2008 en favor del primero de ellos, por tratarse de la fecha más cercana a la solicitud del interesado, y descartando el segundo, que fue emitido casi un año después. Como se dijo en la indicada sentencia de 22 de junio de 2011, esta solución se impone como más ajustada al principio de seguridad jurídica y responde a la interpretación más ajustada del artículo 6.5 de la Ley 31/1991, que se refiere a los habitantes inscritos en el momento de presentarse la solicitud. Como consecuencia de todo ello, procede desestimar íntegramente el recurso y confirmar en sus propios términos la resolución administrativa impugnada. Per la qual cosa, no és cert, com s'infereix de la resposta de l'Ajuntament, que el registre del padró continu no existeixi o no és possible accedir o facilitar les seues dades, tot el contrari, i tinc dret a què se m'informi de les dades sol·licitades, via informe signat pel responsable del padró. Notar també, que en la resposta de l'Ajuntament s'al·ludeix al meu escrit de sol·licitud d'informació com a sol·licitud de un "certificat", quan en el meu escrit només sol·licito un informe i en cap moment demano que la informació sigui certificada".

5. El 8 d'abril de 2022 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Tarragona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en

general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. Malgrat haver transcorregut a bastament el termini indicat, l'Ajuntament de Tarragona no ha atès aquest requeriment.

6. El 8 d'abril de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Manca de col·laboració de l'Administració

L'antecedent 5 posa de manifest que l'Ajuntament no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP ("La Comissió comunica la reclamació a l'òrgan o entitat que va dictar la resolució impugnada i li sol·licita una còpia completa i ordenada de l'expedient, un informe sobre la reclamació i tota la informació o els antecedents que puguin ésser rellevants per a la resolució del procediment de reclamació. La documentació, l'informe i la resta d'informació sol·licitada s'han de trametre a la Comissió en un termini màxim de quinze dies"). Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'Ajuntament amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, especialment si hom té en compte que l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que "la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació".

3. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada és el nombre d'habitants que a data 18.3.2022 hi ha al municipi de Tarragona en els diferents districtes i seccions que formen part de les àrees bàsiques de salut.

Aquesta és, de manera resumida, la formulació exacta que hi ha a la sol·licitud d'informació pública de la qual deriva la Reclamació. Cal insistir que s'han de tenir en compte aquests termes concrets perquè les aportacions fetes per les parts hi afegeixen precisions que no formen part de la sol·licitud.

Així, a les consideracions que formula en defensa de la Reclamació la persona reclamant indica que l'Ajuntament afirma que demana un certificat, quan en realitat no demana cap certificat, sinó un "informe signat pel responsable del padró". El cert que la sol·licitud no demana ni una cosa, ni l'altra, ni el dret d'accés a la informació pública podria garantir l'accés a aquests tipus de documents.

L'obtenció de certificats està formalment exclosa del dret d'accés a la informació pública per l'article 72.4 del Decret 8/2022, sobre transparència i dret d'accés a la informació pública. I l'emissió d'informes difícilment pot ser objecte d'aquest dret si hom té en compte que la informació sol·licitada ha de ser preexistent a la sol·licitud i s'ha de trobar en poder de l'Administració, fins al punt que l'article 29.2 LTAIPBG estableix la inadmissibilitat de les sol·licituds que demanen l'emissió d'informes. Per tant, l'objecte de la sol·licitud és, tal com indica literalment l'antecedent 2, el nombre d'habitants a una determinada data dels districtes i seccions que formen part de les àrees bàsiques de salut, sense majors precisions.

A la petició del nombre d'habitants a una data determinada (18 de març de 2022, que és la data de presentació de la sol·licitud), l'Ajuntament respon amb les dades del padró oficial resultants de la seva última revisió; la persona reclamant argumenta, principalment en base a la legislació reguladora de la instal·lació de farmàcies i a la gestió continua del padró d'habitants, que els ajuntaments tenen capacitat per facilitar les dades padronals amb referència a qualsevol data de l'any.

Segons el Reglament de Població i Demarcació Territorial de les Entitats Locals (RPDT) aprovat pel Reial Decret 1690/1986, tots els padrons municipals han de ser gestionats per medis informàtics (article 60.2); els ajuntaments han de fer les actuacions necessàries per mantenir actualitzats els seus padrons, de manera que les seves dades concordin amb la realitat (article 62.1); els ajuntaments han de remetre mensualment a l'Institut Nacional d'Estadística (INE) les variacions produïdes en el padró i amb la mateixa periodicitat l'INE els ha de comunicar les eventuais discrepàncies que detecti (articles 65 i 66) i el veïnatge ha de comunicar als ajuntaments les variacions en les seves dades que han de ser objecte d'inscripció padronal (article 68), entre altres referències que posen de manifest la necessitat d'una gestió continuada del padró que, almenys en teoria, hauria de permetre als ajuntaments conèixer en qualsevol moment les seves dades.

Si l'Ajuntament fa una gestió informàtica i manté actualitzat padró d'habitants, i fa i rep al menys mensualment variacions de dades padronals, sembla lògic suposar que en qualsevol moment hauria d'estar amb disposició de conèixer quina és la població empadronada. Certament, si allò que es pretén és conèixer la població oficial del municipi o una certificació formal sobre aquesta qüestió, segurament caldrà remetre's a la darrera revisió anual formal del padró, que és la que s'ha aprovat

amb els requisits establerts normativament per garantir-ne precisament el seu caràcter oficial. Però no és això el que demana la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació, que només vol informació sobre el nombre d'habitants de Tarragona, estructurat per districtes i seccions de cada àrea bàsica de salut. La informació sobre el nombre d'habitants que el padró té enregistrats una determinada data no necessàriament és la població oficial del municipi resultant d'una revisió anual del padró, sinó que pot ser simplement el nombre d'habitants que resulti de les dades enregistrades vigents en un determinat moment, amb independència que calgui resoldre alguna variació problemàtica, i fent constar clarament que la informació en qüestió no és l'oficial del municipi, sinó la que resulta de la gestió informàtica de les dades padronals.

La informació sol·licitada ("nombre d'habitants que a data 18.3.2022 hi ha al municipi de Tarragona en les diferents districtes i seccions que formen part de les àrees bàsiques de salut del municipi de Tarragona i en concret a ...") és, sens dubte, informació pública, ja que es troba en poder de l'Ajuntament, perquè forma part del padró municipal d'habitants i, a més, ha estat elaborada pels serveis municipals. Al ser informació pública, segons els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que concorrin causes legals que puguin determinar-ne la denegació. No és plausible que puguin concorre límits legals al dret d'accés a la informació pública a la informació sol·licitada, perquè es tracta de dades numèriques, estadístiques, que difícilment poden afectar cap dels béns protegits pels articles 21, 23 i 24 LTAIPBG. Tampoc és probable que hi puguin concórrer causes d'inadmissibilitat de l'article 29 LTAIPBG. Per tant, cal concloure que la persona reclamant té dret a la informació sol·licitada, en els termes indicats a l'antecedent 2.

Nogensmenys, no es pot descartar que l'elaboració de la informació sol·licitada sigui tecnològicament impossible o requereixi una tasca complexa i desproporcionada. De ser aquest el cas, que fins ara no s'ha pogut tenir en compte degut a la manca de col·laboració de l'Ajuntament amb aquest procediment, s'hauria de posar de manifest en la fase d'execució de la Resolució, i la GAIP resoldrà sobre fins a quin punt les circumstàncies invocades per l'Ajuntament impedeixen l'efectivitat del dret a la informació pública que exerceix la persona reclamant.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 de juny de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 325/2022 i declarar el dret de la persona reclamant a conèixer el nombre d'habitants que a data 18.3.2022 hi ha al municipi de Tarragona en les diferents districtes i seccions que formen part de les àrees bàsiques de salut del municipi de Tarragona, sens perjudici que en la fase d'execució de la Resolució l'Ajuntament posi de manifest, i la GAIP apreciï, la impossibilitat tecnològica d'elaborar la informació sol·licitada o la necessitat d'una tasca complexa i desproporcionada per elaborar-la, que justifiqui la denegació de la sol·licitud.
2. Requerir a l'Ajuntament de Tarragona que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a l'Ajuntament de Tarragona a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 325/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.